brug. Det er et Næringsbrug for alle Værtshusholdere og Folk af den Art, tildeels ogsaa for Kjøbmændene, men dette er ikke den eneste Grund, hvorfor man ikke bør udelukke Auction fra Kjøbstæderne. Man vil meget snart komme til at see, at Kjøbstæderne med Hensyn til Haandværksvarer ville komme til at indtage en ganske anden Stilling end den, de nu indtage. Kjøbstæderne ville især beskjæftige sig, hvad Haandværksvæsenet angaaer, med at have i sin Midte Handelshaandværkere, det vil sige saadanne Folk, som benytte sig af Kræfterne paa Landet, hvor der er billigt at leve og hvor der kan arbeides for godt Kjøb. Disse Handelshaandværkere ville samle de forskjellige Arbeider til et Hele og have dem paa rede Haand for Kjøberne. Nu vil man vel sige: ja, men saa blive de Kjøbmænd; men hertil svarer jeg: nei, der vil være en stor Forskjel; Handelshaandværkeren, som gjør sig til Mellemmand, er i en saadan Stilling, at jeg kan gjøre min Bestilling hos ham, og han kan tage imod den med Kunstforstand; men det kan Kjøbmanden ikke gjøre; Kjøbmanden kan kun tage imod Bestilling efter Prøve, men Haandværkeren derimod efter Beskrivelse, thi han kan forstaae det (en Stemme: Hør). Ja, det ærede Medlem raabte: Hør, men jeg har ikke sagt, at den Mand, som bestandig øver sig i en Forretning, ikke vil vinde Indsigt i den; det er ikke paa nogen Maade min Mening, men det er Prøven, det gjælder om. Jeg er fuldkommen overbeviist om, at man ikke vil fare mere ind i et Haandværk, fordi Prøven er borte; man vil dobbelt komme til at erkjende den Duelige, just fordi man seer paa det, han præsterer, og ikke spørge, om han har aflagt Prøve; det er Noget, som vi ofte have seet; thi her i Landet ansætte vi jo ikke Præsterne, eftersom vi have hørt, de prædike, men vi ansætte dem efter de Characterer, som de have faaet til deres Examen, da de vare 24 til 25 Aar gamle, og disse lade vi forfølge dem, indtil de ere 50 til 60 Aar. Imidlertid fremtræder der en Candidat, som har Non, som har været Lærer i en Skole, er en god Taler og et fortræffeligt Menneske, saa kan han ingen Vegne komme, thi han har Non til Examen, og han er dog en god Professionist, hvorimod den anden er en maadelig.

Der er endnu § 23 tilbage, som sætter en Adskillelse af Handels- og Haandværksnæringen, idet den siger: „Iøvrigt skal Haandværksborgerskab eller Næringsbeviis ikke kunne forenes med Borgerskab eller Næringsbeviis til Handel." Jeg har endnu bestandig det Haab, at vi efterhaanden skulle komme bort fra disse Borgerskaber eller Næringsbeviser for Haandværk, Handel etc. Men under den Forudsætning, at vi blive ved dem for en Tid, vil jeg dog spørge den ærede Minister, om vi ikke kunne kaste denne Paragraph bort. Hvilken Grund er der for, at Haandværks- og Handelsnæring ikke kunne være forenede i een Person, og hvorledes er det muligt, ganske at holde det skilt ad? Lad os sætte, at der er to Brødre, som have Lyst til at drive Handel og tillige være Tøjsmede. Da de nu ikke kunne forene det i et Næringsbrug, saa bliver der ikke Andet for dem at gjøre end at leie en Stue, dele den i to Dele med en Dør imellem; i den ene Deel af Stuen kunne de have Alt, hvad der hører til Smedehaandteringen, og i den anden, hvad der hører til Handelen, og derpaa kunne de dele det imellem sig, som de bedst kunne. Disse to Brødre ville dog for den ydre Verden passere, den ene for Smed og den anden for Handelsmand, men i Virkeligheden ville disse to Næringer være forenede. Det kan ikke nytte Noget, at sætte denne Bestemmelse i Loven, men det kan derimod skade. Der er aldeles ingen Grund til, at en Mand, som har Næringsbeviis paa et Haandværk, ikke skulde kunne indforskrive og handle med alle de Gjenstande, som ere af samme Beskaffenhed. Nu vil man sige: Ja, her er talt om, at han kan handle med alle de Gjenstande, som høre til hans Haandtering; men dersom der derunder forstaaes Alt, hvad han kan indforskrive, Alt, hvad han paa den Maade kan erholde, ja, saa er det ganske vist, at saa betyder § 23 ikke noget; men forstaaer man kun derunder det, som forfærdiges her indenfor Landets Grændser ved almindeligt Haandværksbrug, ja, saa er Handelen i den Retning meget begrændset. Naar der var en stor Smed i en eller anden By, af hvilken